

СОЦИАЛНА НЕДОСТАТЪЧНОСТ

Повечето хора знаят за явните симптоми и проблемите при диагнозата „сърдечна недостатъчност“, за която при необходимост прилагат специално лечение и превенция на сърдечната дисфункция. Но също и повечето хора не знаят за явните симптоми и проблемите при диагнозата „социална недостатъчност“, за която нямат специално отношение и не прилагат превенция за социалната дисфункция. Рядко приемана и преценявана за нейната значимост, „социалната недостатъчност“ се явява като непълнота и разновидност на обществения статус, на възприетите норми и ценности от семеен, образователен, професионален, материален и личностен характер.

В годините на зрелия човек, на осъществената според възможностите си личност по-осезаемо, видимо се появява и откроява неговата недостатъчна пълноценност на мястото в обществото. Тази непълнота се придобива, наслагва и въздейства различно във времевите периоди като отсъствие на стойностен труд, на материална независимост, на придобита известност, на признание от околният свят, на оценка за своя път в живота.

Не малка част от хората, попаднали в състояние на неопределената „социална недостатъчност“, не обръщат внимание, не съзнават и нямайки необходимия потенциал, не желаят или не могат да променят своето положение в обществото. Приели, явно или неявно, и свикнали с него като някаква даденост, хората са убедени, че притежават най-добрите принципи, знания, убеждения и нрави, които доста трудно променят. И при това, заедно с всевъзможните перипетии, трудности и несгоди, от неуправляеми конфликти, егоизъм или провокирана завист, от пълна апатия или безумни желания. На някои от тях не пречи да са крайни в своите мисли, действия и навици, проявяват воля, стремежи и са привърженици за честност, равноправие и обогатяване на заобикалящия ги свят. Тази част от населението ни е навсякъде в страната и със своята трудоспособност, скромност и здрав разум се явява фундамент на стабилност във всички сфери на живота и осигурява благодатта в Родината ни.

В цивилизования свят голямата част от хората са наясно със своя наследствен или придобит социален статус и осъзнават предела на своите възможности в реални измерения. Усетили до болезненост степента на своята „социална недостатъчност“ в моменти и ситуации, те се смущават в приемливи граници от понижената стойност и значимост на човека. Провокирани в ежедневието от връхлитащите ги проблеми, те необяснимо допускат да се породи комплексът за малоценност, вреден както за самия човек, така и за същността и мястото му в заобикалящия свят. Той е неприемлив, защото намалява и отнема жизнената мощ, задължителната надеждност, необходимата амбиция и разколебава желанието за реализация на индивида. С негативните си влияния е възможно в определени периоди той да потиска, да обезличи личността, да изчезне нейният творчески потенциал и да измести смисълът на нейното съществуване. Независимо от това, неговата целенасоченост, способност, борбеност и интелигентност са решаващи фактори за просперитета на нацията ни, чийто цвят от знаменитости е ценен и уважаван от всички в публичното пространство.

За тази значителна част от обществото „социалната недостатъчност“, приета или не в ежедневието, постепенно отшумява и обезсмисля при „духовна достатъчност“ – вече ясно определена и жизнено необходима като помощ, развитие и истинска утеха чрез хармония, добрина и пожелано смирение.

Величието на човека е да превъзмогне състоянието на недоволство, ментално и емоционално, от социалното си положение със себепознание, себеобичане, търпение и разум. Освобождаването от „социалната недостатъчност“ на голямата част от хората е да видят и възприемат закона за равновесието и без отрицание или завист към другите хора – можещи и водещи в обществения живот, да извършат промени в себе си, да изпълнят своето предназначение и своя дълг към света.

Октомври, 2021